

Rector Academiae Ienensis Et Caeteri Professores L. S. D. : Iusticia
divina, quae hominum, a delictis & flagitiis abesse nunquam potest, lente
festinat ... ; P.P. die 25 Ianuar. A. O. R. 1615.

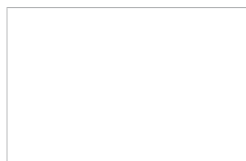
Ienae

Phil 2° 00268/02 (227)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00013025

urn:nbn:de:urmel-83d185d2-a3c5-42cc-b77b-99e76c63b2d01-00012253-16

Lizenz: <http://rightsstatements.org/vocab/InC/1.0/>

urn:nbn:de:urmel-83d185d2-a3c5-42cc-b77b-99e76c63b2d01-00012253-16

RECTOR ACADEMIÆ JENENSIS ET CÆTERI PROFESSORES L.S.D.

Usticia divina, quæ hominum, à delictis & flagitiis abesse nunquam potest, lentè festinat, & lanceis quasi pedibus ad vindictam procedit: Sed interim si hæc morâ & cunctatione nihil proficiat, tarditatem poenarum gravitate abundè pensat. Drus itaque, si qui refractarii sunt & improbi, eos primum verbo suo, quod est quasi ignis, & quasi malleus conterens petras, maturè vocat ad penitentiam, nec tam in votis quidquam habet, quam ut serò resipiscant, & securum mala feliciter effugiant. Verbo suo, si nihil proficiat, poenas nocentibus paulatim infligit, sed ita, tamen, ut à levioribus & lenioribus faciat initium, quibus si de ipsius operam ludat, nec obliuiscatur improbitatem emollire queat, graviores submittit, & eas quidem cum publicas, cum privatas, quæ non tantum *reparant* esse cupit, & emendationes peccantium, sed etiam *edificat*, quibus abstergeantur alii similibus à flagitiis, & cautius meriti doceantur. Si verò neque poenis expugnare obfirmatam confederatorum hominum potest malitiam, eos conscientie doloribus paulatim, si ad hos dolores mortis & torrentes Belial conferantur. Denique si ne sic quidem impietas refrinari possit & cohereri, tandem huic generi hominum suam subtrahit gratiam, eosque vivere sinit flagitiosè, mori miserimè, & olim partem suam capere in flagno ardenti igne & sulphure. Neque verò proculat ab-
eant, & hunc ultionis divinæ ordinem quæramus, necellum est, cum eo nihil in cetero nostro Scholastico sit frequentius, nihil pervulgatius, nihil manifestius. Quot enim verbi divini monita Studiose pudenti singulis diebus sacris in concionibus occurrunt? Quot cohortationes inculcantur in Scholæ umbraculis? Quot castigationes publicorum in programmata pagellis egeruntur? Sed quis est, qui has ad *obscure* aures aperiat suas? qui se flecti, aut leviter saltem moveri, & saniorum ad mentem revocari patitur? Cum itaque phryges plagis emendari velimus, Deus singulis prope mensibus atrocissimarum poenarum exempla nobis ob oculos ponit. Sunt qui publicè notantur infamias, & à corpore nostro membra putrida penitus absconduntur. Sunt qui diuturnis affliguntur morbis, & ledibus suis veluti clavis trabilibus affixi jacent. Sunt qui plagis nocturnis ita dedolantur, ut vix lumine violenti & repentinè, quam nulla potest antevertere penitentia sublati non hujus tantum vitæ, sed etiam securæ beatitudinis jacturam facere erubescimus ad parentes remittitur. Sunt qui ferro excidunt, & de nostro, qui sibi dictum puter illud Poëte: *Felix quem faciunt aliena pericula cautum*. Quis talibus tam funestis percellitur? quis in memoriam redigit fibrillam Christi: nisi penitentiam egeritis, omnes similiter peribitis? Quin & conscientie dolores certò nos quondam excarnificabant, tantò graviores futuri, quantò serius nos invaderint, quod omnes illi experientur, qui tam le-
cuti in utramvis stertunt aurem, & neque cælum esse, nec inferos nefariâ impietate somniant. Quamvis autem omnem peculantiam & ferociam impatienter feramus, tamen impiis molestia nobis accidit illa quoniamdam Scholasticorum intemperies, qua nocturnas excubias adoriiri magnis lacessere clamoribus, lapidibus perire, gladiis ferire, & ipsam oppugnare curam non verentur: homines verò non inconsideratè solum, & solidi, sed etiam inimici publicæ salutis, vim tantam summum ad magistratum justissimis querelis delaturi, nisi conatus hi tam funesti primo quoque tempore, hanc ad barbaram inhumanitatem, defensionem experient, poenas efflagitant, & hi custodibus civitatis nostræ violentas inferre manus haud erubescimus? Frenant omnes boni reprimantur. Quamobrem omnes Scholasticos qui aut affines sunt huic culpe, aut ejus particeps fieri cupiant, etiam atque etiam hortamur, ut è vestigio hoc ab incepto desistant, nec quie-
rem nobis & salutem publicam simul & privatam invadeant. Secus qui fecerint, illos minime feremus nostris in alveolis, sed ut erabrones improbos, relegatione publicè pellemus, & malam in rem abire jubeamus. Faxit DEUS optimus maximus, ut nos inter non poenis sit opus, sed virtutum præmiis, quo nihil gratius omnibus bonis accidere poterit. P.P. die 25. Januarii.
A. O. R. 1615.

JENÆ TYPIS HENRICI RAUßMAULS.

urn:nbn:de:urmel-83d185d2-a3c5-42cc-b77b-99e76c63b2d01-00012253-25